

Ελληνες όμηροι στη Γερμανία

Το στρατόπεδο Neuengamme και σε πρώτη δημοσίευση ο πλήρης κατάλογος 156 τραγικών θυμάτων

Του Παντελή Μ. Παντελούρη

Δημοσιογράφος

Η ΒΑΛΤΙΚΗ μαίνεται. Τα κύματα φτάνουν τα τρία μέτρα. Η θάλασσα έχει βγει στη στεριά και συμπαρασύρει ό,τι βρει μπροστά της... Στην παραλία της μικρής πόλης Neustadt οι λιγοστοί διαβάτες αναζητούν καταφύγιο σε κάποια από τις λίγες μπαράιες που παραμένουν ανοικτές τέτοια εποχή. Οι φαράδες αγωνίζονται να δέσουν τα ψαροκάκια που βρίσκονται ακόμα στο νερό. Τα μποφόρ της Βαλτικής δεν αστειεύονται. Τα περισσότερα ξενοδοχεία, που το καλοκαίρι σφύζουν από ζωή, είναι κλειστά. Οι ντόπιοι δεν βγαίνουν από τα σπίτια περιμένοντας να περάσει η θύελλα. Το Νόιστατ μοιάζει με εγκαταλειμμένη πόλη.

Στην άκρη της πόλης, εκεί που τελεώνει η άσφαλτος, ένας στενός χωματόδρομος οδηγεί στο βορινό κομμάτι της παραλίας. Το καλοκαίρι, κατηφορίζουν από εδώ οι παραθεριστές για το πρωινό τους μπάνιο. Ο δρόμος κάνει μερικές στροφές μέσα στους αμμόλοφους, περνάει μπροστά από το παραλιακό καφενεδάκι «Am Kiebitzberg» και καταλήγει σε μια καγκελόπορτα. «Σεβαστείτε τους νεκρούς» γράφει η μεταλλική επιγραφή.

Εκεί, λίγα μόλις μέτρα από τη μανιασμένη θάλασσα, στο έλεος των κυμάτων και των άγριων ανέμων της Βαλτικής, βρίσκεται ο τάφος των Ελλήνων και των άλλων τραγικών θυμάτων του Μάη 1945. Εκεί αναταύνοταν τα ξεχασμένα θύματα μιας από τις πιο μεγάλες τραγωδίες του τελευταίου πολέμου. Ενα απέριττο μνημείο καλύπτει τον ομαδικό τάφο των κρατουμένων του στρατόπεδου συγκέντρωσης Neuengamme, που χάθηκαν στα παγωμένα νερά της Βαλτικής, λίγες ώρες πριν φθάσουν τα συμμαχικά στρατεύματα, θύματα –οποια τραγωδία!– των βομβαρδιστικών της Royal Air Force (RAF).

Το στρατόπεδο Neuengamme

Αγνωστο στο πλατύ κοινό, ακόμα και στο γερμανικό, εξακολουθεί να είναι το στρατόπεδο συγκέντρωσης του Neuengamme. Παρόλο που αποτέλεσε ένα από τα πιο μεγάλα στρατόπεδα εξόντωσης που είχαν φτιάξει τα SS στη χιτλερική Γερμανία. Περισσότεροι από τους μισούς των 106.000 κρατουμένων του (55.000) περίπου άφησαν την τελευταία τους πνοή στο Neuengamme. Πέθαναν από την πείνα και τις κακουχίες, από τις αρρώστιες και τα βασανιστήρια ή βρήκαν τον θάνατο στην αγχόνη και στον θάλαμο των

Μνημόσυνο των Ελλήνων μεταναστών στο στρατόπεδο συγκέντρωσης του Neuengamme.

αερίων. Οι τελευταίοι χάθηκαν κατά την εκκένωση του στρατόπεδου λίγο πριν φθάσουν τα βρετανικά στρατεύματα ή βρήκαν τραγικό θάνατο κατά τη βύθιση των πλοίων στην Κόλπο της Λυβίνγχας. Μετά το τέλος του πολέμου, η ιστορική έρευνα ασχολήθηκε περιθωριακά με το στρατόπεδο του Neuengamme και με την τραγωδία της Βαλτικής. Ήταν πολλοί εκείνοι που ενδιαφέρονταν να μαθευτούν όσο το δυνατό λιγότερα στοιχεία για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν σε βάρος τόσων αθώων. Μόλις τα τελευταία χρόνια, κάτω από την πίεση των οργανώσεων επιζώντων από όλη την Ευρώπη, άρχισε να γράφεται η πραγματική ιστορία του Neuengamme, με τη στηριξη σήμερα της γερμανικής πολιτείας.

Ένα περίπου χρόνο πριν από τη λήξη του πολέμου, στις 25 Μαΐου 1944, ξεκίνησαν από την Αθήνα δύο «αποστολές», της Γκεστάπο με Ελλήνες ομήρους με προορισμό το Neuengamme. Η πρώτη αποστολή περιλάμβανε 770 και η δεύτερη 800 άτομα. Επρόκειτο για Ελλήνες αντιστασιακούς, για άτομα που είχαν συλληφθεί σε διαδηλώσεις στην Αθήνα ή για απλούς ομήρους, που είχε συλλάβει η Γκεστάπο και τους οποίους έστελνε για καταναγκαστική εργασία στη Γερμανία. Ανάμεσά τους συναντά κανείς ανθρώπους κάθε ηλικίας, κοινωνικής προέλευσης και μόρφωσης. Από τον οικονομολόγο Πάνο Κοντογούρη από το

Παγκράτι, μέχρι τον εργάτη Αλέκο Βοιλιστρίνο από την Καβάλα και από τον μαθητή Αλκιβιάδη Κουρευτζά μέχρι τον γιατρό Γιάννη Ξενιάκη. Οι άθλιες συνθήκες διαβίωσης και οι κακουχιές οδήγησαν πολλούς από αυτούς στον τάφο. Δεν έγινε ποτέ γνωστός ο συνολικός αριθμός των Ελλήνων πατριωτών που άφησαν την τελευταία τους πνοή στη Βόρεια Γερμανία. Οι επιστήμονες που ασχολούνται με την ιστορία του στρατόπεδου του Neuengamme υπολογίζουν ότι οι Ελλήνες νεκροί ξεπερνούν τους 500. Μέχρι σήμερα έχει γίνει ταταγραφή 156 ονόματων, χωρίς σε διέσεις της περιπτώσεις να υπάρχουν συγκεκριμένα στοιχεία για τα ακριβή αίτια του θανάτου και τον τόπο της ταφής.

Εργατικά χέρια

Οι δύο αποστολές που έφθασαν από την Αθήνα στο Neuengamme, σκορπίστηκαν στο μεγαλύτερο μέρος τους στα εξωτερικά παραπτήματα του στρατόπεδου, εκεί όπου η πολεμική βιομηχανία της Γερμανίας και οι επιχειρήσεις που είχαν φτιάξει τα ίδια τα SS χρειάζονταν εργατικά χέρια. Μαζί με κρατούμενους από 28 άλλες χώρες, οι Ελλήνες όμηροι εργάστηκαν σε οχυρωματικά έργα στην περιοχή της Βρέμης και των γερμανοδανικών συνόρων, σε εργοστάσια ολοκληρωτικής της Βόρειας Γερμανίας, στα χαλυβουργεία του Braunschweig,

στην παραγωγή πολεμικού υλικού εντός του κεντρικού στρατόπεδου και στον καθαρισμό των δρόμων του Αμβούργου από τα ερείπια που άφηναν πίσω οι βομβαρδισμοί της RAF.

Το στρατόπεδο του Neuengamme λειτούργησε από το 1938 μέχρι το τέλος του πολέμου, τον Μάιο 1945. Πρωτοσυστάθηκε σε ένα εγκαταλειμμένο τουβλοποιείο, δίπλα σε ένα μικρό παραπόταμο του Ελβα, 20 μόλις χιλιόμετρα από το Αμβούργο. Αρχικός σκοπός της δημιουργίας του ήταν η παραγωγή τουβλών και άλλων οικοδομικών υλικών για την υλοποίηση των μεγαλεπιβόλων σχεδίων του Χίτλερ που πρόβλεπαν την «αναδιαμόρφωση» της όχθης του Ελβα στην περιοχή του Αμβούργου και την κατασκευή επιβλητικών κτιρίων και μεγαλοπρεπών δημόσιων οικοδομημάτων. Αυτός ήταν ο λόγος που στη χρηματοδότηση του στρατόπεδου συμμετείχε και η πόλη του Αμβούργου με ένα σοβαρό για την εποχή ποσό (1 εκατ. μάρκα).

Εξωτερικά παραρτήματα

Οταν ήταν πια βέβαιο ότι ο πόλεμος κατά της Σοβιετικής Ενωσης δεν θα κερδίζοταν, όπως πίστεψαν, μέσα σε έξι μήνες και οι μεγάλες απώλειες στο ανατολικό μετωπού απαιτούσαν νέες επιστρατεύσεις, το Συνέχεια στην 28η σελίδα

Συνέχεια από την 27η σελίδα

χιτερικό καθεστώς αναζήτησε να καλύψει το μεγάλο κενό σε εργατικό δυναμικό με την καταναγκαστική εργασία εργάζομένων από τις χώρες που βρίσκονταν υπό γερμανική κατοχή και την απασχόληση των κρατουμένων των στρατοπέδων. Στην πρώτη φάση μετέφεραν μεγάλες εταιρείες τμήματα της παραγωγής τους μέσα στα στρατόπεδα συγκέντρωσης. Στο Neuengamme αλληγορικά καθεστήθηκαν τμήματα επιχειρήσεων που εργάζονταν για την πολεμική βιομηχανία (όπως οι εταιρείες Messap-Deutsche Mebapparatebau GmbH/Jungmans Konzern), Jastram-Motorenwerke, Walther-Werke. Αργότερα στέλνονταν κρατούμενοι για εργασία απευθείας στα εργοστάσια, τα οποία κατέβαλαν στην αρμόδια υπηρεσία των SS, 6 μάρκα για κάθε ειδικευμένο εργάτη και 4 για τον ανειδίκευτο. Οι επιχειρήσεις αναλάμβαναν την ευθύνη για τη διαμονή των κρατουμένων, ενώ τα SS «φρόντιζαν» για τη διατροφή, την ένδυση και τη φύλαξη τους. Με τον τρόπο αυτό συστάθηκαν στη Βόρειο Γερμανία πάνω από 80 εξωτερικά παραρτήματα του κεντρικού στρατοπέδου του Neuengamme, στα οποία το 1945 εργάζονταν το μεγαλύτερο μέρος των κρατουμένων.

Το «Βιβλίο των θανόντων»

Τα λιγοστά «Βιβλία Θανόντων» των ιατρείων, που έχουν διασωθεί, αποδεικνύουν το πόσο εξοντωτικές ήταν οι συνθήκες δουλειάς και διαβίωσης στα περισσότερα από τα παραρτήματα. Είναι άλλωστε αποδειγμένο ότι τα SS και οι επιστάτες ανέθεταν στους κρατουμένους του στρατοπέδου τις πιο βαριές δουλειές και προσπάθουσαν με κτυπήματα, τιμωρίες και άλλες κακοποίησεις να αυξήσουν την απόδοσή τους. Οι πιο απάνθιστες συνθήκες επικρατούσαν εκεί που οι κρατούμενοι χρησιμοποιούνταν στην κατασκευή οχυρωματικών έργων στο ύπαιθρο, κάτω από άσχημες καιρικές συνθήκες, όπως η δάνοιξη αντιαματικών τάφρων στο Ladelund κοντά στα σύνορα με τη Δανία, όπου άφησε την τελευταία του πνοή τον Δεκέμβρη του 1944 ο 27χρονος συμπατριώτης μας κρατούμενος Θόδωρος Ιωάννου, από την Αθήνα, μηχανικός αυτοκινήτων. Το ίδιο σκληρές ήταν οι συνθήκες και στη Βρέμη, όπου οι κρατούμενοι, μεταξύ αυτών και πολλοί Έλληνες, εργάζονταν, κυρίως στην κατασκευή καταφύγιου για τα γερμανικά υποβρύχια («Valentin»). Εκεί πέθαναν από τις αρρώστιες, την πείνα και τις κακούχιες των χειμώνα του 1944/1945 οι Έλληνες κρατούμενοι Δημήτρης Κασσιμίδης, Γιάννης Κουμαριανός, Αγγελος Αγγελίδης, Δημήτρης Νικοπούλος, Βαγγέλης Κοτρόζης, Νίκος Πλέσσας, Λάζαρος Βολγιάνης, Νίκος Παγούρας, Γιώργος Θεοδωρίδης, Αναστάσιος Κιντόπουλος, Κώστας Ρουσάκης, Ζαχαρίας Παυλίδης, Βαρτιβέρ Μπουλικιάν και Χρήστος Χρυσαφό-

Το μνημείο θυμάτων από τη βύθιση του πλοίου «Cap Arcona» στις 3/5/1945 (Neustadt) (φωτ.: Π. Μ. Παντελούρης).

πουλούς. Ο θάνατός τους έγινε γνωστός από το «Βιβλίο Θανόντων» του παραρτήματος της Βρέμης, που ανασύρθηκε τυχαία μέσα από το ναυάγιο του φορτηγού πλοίου «Thielbek», το οποίο βυθίστηκε κατά τους βομβαρδισμούς στον κόλπο της Λυβίγγης.

Η προέλευση των κρατουμένων από όλες σχεδόν τις χώρες της Ευρώπης δημιούργησε σειρά προβλημάτων, ιδιαίτερα προβλήματα συνεννόησης. Τα SS κατέβαλαν κάθε προσπάθεια να δημιουργήσουν κλίμα δυσπιστίας και εχθρότητας μεταξύ των διαφόρων εθνοτήτων. Άλλως, όσο πιο αργά έφθανε μια εθνότητα, τόσο πιο δύσκολη ήταν η επιβίωσή της μέσα στο στρατόπεδο, δεδομένου ότι τόσο τα διάφορα πόστα, όσο και οι καλύτερες θέσεις εργασίας ήταν ήδη μοιρασμένα ανάμεσα στους πιο παλιούς. Επιζήσαντες του στρατόπεδου βεβαίωνουν ότι στο βαθμό που η γενική κατάσταση στο στρατόπεδο χειροτέρευε (τα τρόφιμα, τα ρούχα, τα κρεβάτια λιγότευμα, όσος ο αριθμός των κρατουμένων μεγάλωνε), γινόταν όλο και πιο δύσκολη η επιβίωση, όπως ήταν η ελληνική, που έφθασε, ως γνωστό, την αρχή του καλοκαιριού 1944. Αυτό αποδεικνύεται και από το ιδιαίτερα υψηλό ποσοστό θανάτων που παρουσιάζουν οι εθνότητες που ήθελαν τα τελευταία δύο χρόνια (1943-1945). Παρόλα αυτά δεν έλειψε και η αλληλεγγύη μεταξύ των κρατουμένων, που ξεπερνούσε τα εθνικά σύνορα, όπως και η στήριξη των κρατουμένων που είχαν μεγαλύτερη ανάγκη.

Ο τραγικός επίλογος

Η εκκένωση του στρατοπέδου του Neuengamme και των εγκαταστάσιμων σε ολόκληρη τη Βόρειο Γερμανία παραρτημάτων του, έμελλε να εξελιχθεί σε μια απίστευτη τραγωδία. Οταν τα SS ήταν πια βέβαια ότι οι συμμαχικές δυνάμεις πλησιάζαν στον Ελβα, έθεσαν σε ε-

φαρμογή το σχέδιο του Χίμλερ για την εξάλειψη κάθε ίχνους των εγκλημάτων τους. Φόρτωσαν τους κρατούμενους σε βαγόνια ή εκινήσαν πεζή από τα διάφορα εξωτερικά παραρτήματα για το κεντρικό στρατόπεδο. Με νερό και τροφή για δύο μόλις μήνες, οι κρατούμενοι περιφέρονταν πάνω από μια εβδομάδα από πόλη σε πόλη... Πολλοί πέθαναν από την πείνα και τη δύση. Αμέτρητοι είναι εκείνοι που εκτελέστηκαν σε ψυχρώ από τις φρουρές των SS επειδή δεν μπορούσαν πια να περπατήσουν. Τα χαντάκια δίπλα στους δρόμους γέμισαν με πτώματα κρατουμένων. Οσοι κατέφεραν να φθάσουν σε κάποιο στρατόπεδο, όπως το Bergen-Belsen, πέθαναν από την ασιτία και τις επιδημίες, λόγω της κατάστασης που επικρατούσε σε αυτά. Στο στρατόπεδο του Gardelegen, κοντά στο Braunschweig, 1.000 κρατούμενοι κάηκαν ζωντανοί όταν τα SS έβαλαν φωτιά σε σταύλο όπου τους είχαν στριμώξει, λίγες μόλις ώρες πριν φθάσουν οι πρώτοι Αμερικανοί στρατιώτες.

Η εκκένωση του κεντρικού στρατοπέδου του Neuengamme έφερε τέλος Απριλίου 1945. Υστέρα από διαταγή του διοικητή του Max Pauly, όλοι οι φάκελοι και όλα τα αρχεία του στρατόπεδου ρίχτηκαν στους φούρνους του κρεματορίου. Οι κρατούμενοι μεταφέρθηκαν με βαγόνια ή πεζή στο Lübeck, στη Θάλασσα της Βαλτικής, που απέχει γύρω στα 70 χιλιόμετρα από το στρατόπεδο.

Ομηροι σε πλοία

Οι κρατούμενοι που έφθαναν στον Κόλπο της Λυβίγγης από το κεντρικό στρατόπεδο του Neuengamme και από τα εξωτερικά παραρτήματα, φορτώνονταν σε τρία πλοία που ήταν αγκυροβολημένα εκεί. Στο επιβατηγό «Cap Arcona») 28.000 τόννων, που σε καιρό ειρήνης εκτελούσε το δρομολόγιο Αμβούργο - Río Iανέιρο, στο φορτηγό «Thielbek» και στο μικρότερο

«Athen» (Αθήνα). Παρά τις αντιρρήσεις του πλοιάρχου του «Cap Arcona» Hans Bertram, ο οποίος δεν ήθελε να επιτρέψει την επιβίβαση των κρατουμένων με το επιχειρήμα ότι το πλοίο δεν διέθετε επαρκή σωστικά μέσα, ο επικεφαλής των SS Gehrig τον ανάκασε με την απειλή των όπλων να δεχθεί την επιβίβαση 4.500 ατόμων. Άλλες 5.000 κρατούμενοι είχαν επιβιβαστεί στα άλλα δύο πλοία, ώστε στις 3 Μαΐου 1945 και στα τρία πλοία βρίσκονταν συνολικά 9.400 κρατούμενοι, φρουρά 200 ανδρών και 100 περίπου μέλη πληρωμάτων.

Μέχρι σήμερα εξακολουθεί να μην είναι αποδεδειγμένο, ποιος ήταν ο πραγματικός σκοπός των SS. Ορισμένοι πιστεύουν ότι ο σκοπός της επιβίβασης στα πλοία ήταν να τα βιθίσουν στην ανοικτή θάλασσα μαζί με τους κρατούμενους. Άλλοι πιστεύουν ότι να ναζί ήθελαν να διαφύγουν με τα πλοία προς τη Σκανδιναβία χρηματοποιώντας τους κρατούμενους σαν ζωντανή ασπίδα σε ενδέχομενες επιθέσεις της συμμαχικής αεροπορίας.

Στις 2.30 το μεσημέρι της 3ης Μαΐου 1945, ύστερα από αναγνωριστικές πτήσεις πάνω από τα πλοία και πιστεύοντας ότι οι ναζί προτείμαζούν τη φυγή τους, βομβαρδίστηκαν της 197 και της 263 τακτικής μοίρας της RAF άρχισαν να βομβαρδίζουν τα πλοία, προκειμένου να εμποδίσουν τον απόπλου τους. Πρώτα τη κτυπούν το «ΘΗΝΑ», το πλοίο απαντά αμέσως με αντιεροπορικά πυρά, σταματάει όμως γρήγορα και υψώνει λευκή σημαία, όταν δέχεται τρία καρία πλήγματα. Τα βομβαρδιστικά στρέφονται προς τα άλλα πλοία που είναι αγκυροβολημένα στον κόλπο. Το «Thielbek», το «Cap Arcona» και το «Deutschland», τα οποία δέχονται θανάσιμα χτυπήματα. Το «Thielbek» βυθίζεται. Το «Cap Arcona» πιάνει φωτιά. Στο πλοίο ξεπάτη πανικός. Οσοι βρίσκονται στο εσωτερικό του δεν έχουν δυνατότητες διαφυγής. Ακόμα και τα φινιστρίνια είναι ασφαλισμένα από την φρουρά. Πολλοί καίγονται ζωντανοί, άλλοι πεθαίνουν από ασφυξία.

Τα βρετανικά βομβαρδιστικά υπερπίπτανται επί 20 περίπου λεπτά πάνω από τα πληγωμένα πλοία συνεχίζοντας να βάλλουν με τα πολυβόλα τους. Στη διάρκεια των βομβαρδισμών και των πολυβολισμών, εκατοντάδες κρατούμενοι και μέλη της φρουράς κατορθώνουν να πέσουν στη θάλασσα. Η θαλάσσια περιοχή γύρω από τα πλοία γεμίζει με ανθρώπους κεφάλια που αγνοήσανται απεγνωσμένα να πιαστούν από κάποια σανίδα. Αυτόπετες μάρτυρες, όπως ο διασωθείς Γάλλος κρατούμενος Rudolf Goguel, περιγράφουν τις εφιαλτικές σκηνές που διαδραματίζονται πάνω στα παγωμένα νερά. Τα θύματα της τραγωδίας έπειρονται τις 7.000. Επί εβδομάδες ολόκληρες οι παραλίες της Βαλτικής γεμίζουν από πτώματα. Παντού ανοίγονται ομαδικοί τάφοι. Τα βρετανικά στρατεύματα που έχουν φθάσει ήδη στο Niestat και τις γύρω πόλεις φροντίζουν για την ταφή των νεκρών και

ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΝΕΚΡΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟΥ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗΣ NEUENGAMME και των εξωτερικών παραρτημάτων του								
1) Ευθύμη Αγγελία	γχ:	180	Άγο Ευθύμη	επιφέντες	10.03.1943	Νευενγάμμε		
2) Σπυρίδη Αντρέας συ		182	Σπυρίδη	επιφέντες	16.03.1943	Βρατι		
3) Γρηγόρης Αναστασίας		25.12.1926	Βεστίνη	μετροφόρος	14.12.1943	Βρατι		
4) Ιωάννης Ανδρέας		180	Ιωάννης	επιφέντες	16.03.1943	Αεροβύργο Κλινική		
5) Παύλος Αθραϊδης		1826	Καΐσσος	επιφέντες	17.01.1943	Αεροβύργο - Βασιλί		
6) Βασιλείας Χαλκίδης		1824			16.03.1943	Νευενγάμμε		
7) Αναστασία μαστού		02.02.1911			12.03.1943	Νευενγάμμε		
8) Λάζαρος Βασιλίδης		1820	Καΐσσος	επιφέντες	10.01.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
9) Άννας Βασιλέας Βασιλέας		16.02.1914	Καΐσσος	επιφέντες	10.04.1943	Βαυαντεντάρ		
10) Γεώργιος Χαρούλης Ιωάννης		24.03.1920	Βασίλης	επιφέντες	12.03.1943	Νευενγάμμε		
11) Αχιλλος Χριστοφόρος		1826	Καΐσσος	επιφέντες	12.02.1943	Βρατι		
12) Καλλίπετρος Καλλιπέτρης		20.03.1920	Άγιο Ανδρέα	επιφέντες	12.03.1943	Βαυαντεντάρ		
13) Αναστασίας Βασιλείου		01.01.1903	Περούκης	μετροφόρος	10.03.1943	Νευενγάμμε		
14) Ιωάννης Χαρούλης Ιωάννης		23.12.1926	Στράτης	επιφέντες	16.11.1943	Νευενγάμμε		
15) Ιωάννης Δαμάσιος		1823			17.04.1943	Νευενγάμμε		
16) Ελεύθερος Δαυίδης		1823			10.03.1943	Νευενγάμμε		
17) Αναστασίας Δαυίδης		22.01.1913			10.03.1943	Νευενγάμμε		
18) Επίδωρος Δαυίδης		05.05.1917	Αθήνας	Άγριο, αντικα	16.12.1943	Βρατι		
19) Αλεξάνδρος Κανάρης		1811.1923	Λ. Ευθύνης	επιφέντες	12.01.1943	Νευενγάμμε		
20) Παναγιώτης Κάρολος		15.01.1901			10.03.1943	Νευενγάμμε		
21) Ιωάννης Καραρέπης		1822	Αθήνας	επιφέντες	10.03.1943	Αεροβύργο - Βασιλί		
22) Δημήτρης Καραρέπης		02.02.1902			12.03.1943	Βρατι		
23) Δημήτρης Καραρέπης		1823			10.03.1943	Αεροβύργο - Βασιλί		
24) Αναστασίας Κανάρης		1824	Καΐσσος	επιφέντες	10.03.1943	Βρατι		
25) Ευάγγελος Κανάρης		1820	Σπυρίδης	επιφέντες	10.03.1943	- Κρήτης -		
26) Δημήτρης Κανάρης		1826	Σπυρίδης	επιφέντες	12.03.1943	Αεροβύργο Κλι.		
27) Αλέξανδρος Κανάρης Ιωάννης		27.01.1922	Αθήνας	επιφέντες	12.02.1943	Ηαράδη		
28) Ιωάννης Κανάρης Ιωάννης		08.02.1908	Κρήτη	επιφέντες	12.02.1943	Νευενγάμμε		
29) Ιωάννης Κανάρης		1823			14.01.1943	Νευενγάμμε		
30) Καραβίης		05.02.1902			12.03.1943	Νευενγάμμε		
31) Παντελής Καραρέπης		1826	Καρδάς Λάζαρος		10.12.1943	Νευενγάμμε		
32) Ιωάννης Καράρης		1810			17.01.1943	Νευενγάμμε		
33) Δημήτρης Καράρης		26.10.1929	Στράτης		11.01.1943	Νευενγάμμε		
34) Αλέξανδρος Κανάρης		1811.1923			12.01.1943	Νευενγάμμε		
35) Παν. Παναγιώτης Κανάρης		12.02.1906	Περούκης		12.01.1943	Νευενγάμμε		
36) Ιωάννης Κανάρης		1821	Μ. Αστο		10.04.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
37) Γεώργιος Κανάρης		03.01.1913			16.11.1943	Αεροβύργο Βασιλί		
38) Καναρινόπουλος Καράρης		1823			10.03.1943	Νευενγάμμε		
39) Ιωάννης Χαρούλης Ιωάννης		23.12.1926			16.11.1943	Νευενγάμμε		
40) Γεώργιος Καράρης		1812	Βεστίνη		10.02.1943	Νευενγάμμε		
41) Αγγελος Αγγελίδης		23.01.1922	Σταύρος		12.03.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
42) Ιωάννης Αιματίδης		30.05.1916	Αθήνας		12.02.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
43) Ιωάννης Αιματίδης		03.10.1911	Στράτης		10.03.1943	Νευενγάμμε		
44) Ιωάννης Αιματίδης					16.03.1943			
45) Αριστος Αιματίδης		13.01.1914			12.03.1943	Νευενγάμμε		
46) Ηλίας Αιματίδης		21.01.1923	Περούκης		12.01.1943	Νευενγάμμε		
47) Γεώργιος Κανάρης		24.01.1900	Σταύρος		17.12.1943	Νευενγάμμε		
48) Δημήτρης Κανάρης Κανάρης		1816	Καΐσσος		10.12.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
49) Ευάγγελος Κανάρης		1820	Καΐσσος		12.01.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
50) Ηλίας Κανάρης		1813	Καΐσσος		12.01.1943	Νευενγάμμε		
51) Ιωάννης Σαράνδης		1814			12.01.1943	Νευενγάμμε		
52) Μαρίας Παπαδημητρίου		1812.1926	Καΐσσος		10.04.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
53) Ηλίας Σαράνδης		1823	Καΐσσος		12.01.1943	Νευενγάμμε		
54) Νατάσσας Παπαδημητρίου		1812	Καΐσσος		10.04.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
55) Νατάσσας Παπαδημητρίου		04.01.1903	Καΐσσος		10.12.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
56) Σταύρος Παπαδημητρίου		02.02.1918			10.12.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
57) Αναστασίας Παπαδημητρίου		1814	Καΐσσος		10.04.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
58) Αναστασίας Παπαδημητρίου		10.02.1923			16.12.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
59) Ηλίας Παπαδημητρίου		20.01.1908			10.01.1943	Νευενγάμμε		
60) Δημήτρης Παπαδημητρίου		1826	Στράτης		10.03.1943	Νευενγάμμε		
61) Ιωάννης Παπαδημητρίου		1820	Στράτης		11.01.1943	Νευενγάμμε		
62) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		1824	Άγριο		12.01.1943	Νευενγάμμε		
63) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		02.02.1906			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
64) Δημήτρης Παπαδημητρίου		1824			12.01.1943	Νευενγάμμε		
65) Ιωάννης Παπαδημητρίου		1824			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
66) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		1824			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
67) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		1825			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
68) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		1826			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
69) Δημήτρης Παπαδημητρίου		01.01.1917			12.01.1943	Νευενγάμμε		
70) Μαρίας Παπαδημητρίου		1825			10.03.1943	Βαυαντεντάρ		
71) Ζενούλης Παπαδημητρίου		02.02.1915	Άγριο ψυρού		10.01.1943	Βρατι (Πιάτσα)		
72) Σπυρίδης Παπαδημητρίου		1823			12.02.1943	Εβερεντάλ		
73) Ηλίας Παπαδημητρίου		14.03.1924			10.11.1943	Νευενγάμμε		
74) Ευάγγελος Παπαδημητρίου		02.02.1906			12.11.1943	Οδού		
75) Αλέξανδρος Παπαδημητρίου		1823			10.01.1943	Νευενγάμμε		
76) Παναγιώτης Παπαδημητρίου		20.01.1920	Βασίλη		10.01.1943	Νευενγάμμε		
77) Παναγιώτης Παπαδημητρίου		1824			10.12.1943	Βρατι (Βιλαντάτ)		
78) Παναγιώτης Παπαδημητρίου		17.01.1912	Καΐσσος		12.02.1943	Νευενγάμμε		
79) Δημήτρης Παπαδημητρίου		1822	40 Εκατοντάρ		10.01.1943	Νευενγάμμε		
80) Σπυρίδης Παπαδημητρίου		1823	Υψηλό		10.03.1943	Αεροβύργο		

Σερβία - οποιαδήποτε								
1) Αλεξάνδρης Ηλίας							γεν:	194
2) Αλέξης							επιφέντες	επιφέντες
3) Αλέξης Φωκαϊδης								194
4) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
5) Αλέξης Παπαγιάννης								194
6) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
7) Αλέξης Παπαγιάννης								194
8) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
9) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
10) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
11) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
12) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
13) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
14) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
15) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
16) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
17) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
18) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
19) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
20) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
21) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
22) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
23) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
24) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
25) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
26) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
27) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
28) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
29) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
30) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
31) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης
32) Αλέξης Παπαγιάννης								Περούκης